

rum at oppebære tilskadekomnes Dagpenge. Udgør Dagpengene mere end Vederlaget, har Arbejderen Krav paa det overskydende Beløb.

§ 32.

Invaliditetserstatning ydes, naar et under Loven hørende Ulykkestilfælde har medført en blivende Forringelse af Erhvervsevnen af 5 pCt. eller derover. Er Erhvervsudygtigheden fuldstændig, skal Erstatningen udgøre en Pengesum, der svarer til det 6-dobbelte af Aarslønnen, beregnet efter § 40, dog ikke under 3,600 Kr. og ikke over 9,000 Kr. Er Erhvervsudygtigheden ikke fuldstændig, skal Erstatningen udgøre en i Forhold til Forringelsens Betydning beregnet Del af fornævnte Pengesum.

Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Raadet i det Omfang, som skønnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige Erhverv, samt til saadan forudbestaaende Forringelse af Erhvervsevnen, som maa antages at forværre Ulykkestilfældets Følger, derunder Men af tidligere Ulykkestilfælde.

Raadet kan ved Afgørelsen af Ulykkestilfældets Omfang tilkende den tilskadekomne en Tilvænningserstatning for den Tid, der skønnes at maatte hengaa, indtil vedkommende opnaar den Førlighed, som svarer til den af Raadet forudsatte Invaliditetsgrad, eller efter Omstændighederne fuld Arbejdsførlighed. Denne Erstatning maa ikke overstige et Beløb, der svarer til 100 Dages Dagpenge.

§ 33.

Naar et Aar efter Ulykkestilfældet er forløbet, uden at de endelige Følger endnu kan fastslaaes, skal Afgørelse saa vidt muligt træffes af Raadet, som da fastsætter Erstatningens Størrelse efter bedste Skøn over Ulykkestilfældets Følger. Er det ikke muligt at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Afgørelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen senere kan genoptages, dog ikke ud over 2 Aar efter den første Afgørelse.

Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Raadet udsætte Afgørelsen, dog ikke ud over $1\frac{1}{2}$ Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden, og Dagpengeydelsen fortsættes da, indtil denne Afgørelse træffes, for saa vidt Betingelserne efter § 24 er til Stede.

§ 34.

Indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfældet, tilkommer der *de efterladte*, som nævnes i nedenstaaende Bestemmelser, en Pengesum, svarende til det 4-dobbelte af den afdødes Aarsløn, beregnet efter § 40, dog ikke under 2,400 Kr. og ikke over 6,000 Kr.

§ 35.

For de efterladdes Adgang til Erstatning gælder følgende Regler:

a) Efterlader den afdøde sig Ægtefælle, og er den afdøde en Mand, tilfalder Erstatningen Enken, medmindre Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilfældet, eller Ægtefællerne, da Ulykken fandt Sted, levede adskilte, og der ikke af Manden ydedes